

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS BESLUT

Mål nr
1100–1103-15

meddelat i Stockholm den 14 september 2015

SÖKANDE AA

Ombud: Advokat Gunnar Johansson och advokat Christofer Morales
Advokatfirma DLA Nordic KB
Box 7315
103 90 Stockholm

SAKEN Resning

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen avslår ansökningen om resning.

Högsta förvaltningsdomstolen avslår yrkandet om ersättning för kostnader.

BAKGRUND

AA dömdes 2011 till ansvar för grov trolöshet mot huvudman för att utan befogenhet därtill ha tagit ut stora summor ur bolag som han var direkt eller indirekt delägare i och dolt detta förhållande genom vilseledande bokföring. Han

Dok.Id 164256

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00
E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:30

Mål nr
1100–1103-15

dömdes också att betala skadestånd med sammanlagt 18 553 600 kr till de aktuella bolagens konkursbon.

Parallellt med den straffrättsliga prövningen pågick en annan process om AAs skattskyldighet för de belopp han tagit ut ur bolagen. Högsta förvaltningsdomstolen fann i dom den 26 juni 2014 (mål nr 5781–5784-12, HFD 2014 ref. 63) att det fanns grund för att vid 2005–2008 års taxeringar beskatta honom för uttagen men bara till den del de överstigit de ådömda skadestånden.

YRKANDEN M.M.

AA ansöker om resning i Högsta förvaltningsdomstolens mål nr 5781–5784-12. Han yrkar att han ska beskattas i enlighet med till Skatteverket ingivna självdeklarationer avseende taxeringsåren 2005–2008 samt att han ska beviljas ersättning för kostnader i resningsmålen med 85 000 kr.

AA anför bl.a. följande. Efter Högsta förvaltningsdomstolens dom ansökte bolagens konkursbon om stämning av honom och yrkade att han skulle förpliktigas att utge ytterligare skadestånd motsvarande brottsliga uttag som gjorts från bolagen men som inte omfattades av den straffrättsliga processen. Stockholms tingsrätt har i domar den 15 januari 2015 bifallit konkursbonas talan och ådömt honom att betala skadestånd till dem med respektive 1 642 500 kr, 7 604 545 kr och 1 133 325 kr. Domarna har vunnit laga kraft. Hans taxeringar bör sättas ned med motsvarande belopp i enlighet med vad Högsta förvaltningsdomstolen uttalat i domen av den 26 juni 2014. Eftersom de angivna omständigheterna inte hade inträffat vid tidpunkten då domstolen meddelade sin nu klandrade dom föreligger ett sådant särskilt förhållande som avses i 37 b § förvaltningsprocesslagen (1971:291). Om dessa omständigheter hade varit kända vid tidpunkten för Högsta förvaltningsdomstolens prövning hade utgången antagligen blivit en annan. Synnerliga skäl finns därför för att pröva saken på nytt.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Enligt 37 b § förvaltningsprocesslagen får resning beviljas i mål eller ärende om det på grund av något särskilt förhållande finns synnerliga skäl att pröva saken på nytt.

Av utredningen framgår att AA enligt lagakraftvunna domar ålagts att betala ytterligare skadestånd med anledning av olovliga uttag från bolagen som inte omfattats av den straffrättsliga prövningen. Denna skadeståndsskyldighet är alltså inte en följd av brottmålet, utan härrör från senare civilrättsliga processer där AA medgett käromålen.

Högsta förvaltningsdomstolen har i RÅ 1991 ref. 6 uttalat att det inte synes föreligga något skäl att minska en för brott fälld persons förmåga att betala skadestånd till följd av brottet genom att kräva beskattning av det orättmätigt förvärvade. I praxis har vidare hänsyn tagits till vad den skattskyldige förpliktats att utge till staten ”i ersättning och vederlag” (RÅ 1949 Fi 1113) och till belopp som tidigare beskattats men efter dom förklarats förverkat (RÅ 1984 Ba 42).

De ytterligare belopp som AA blivit betalningsskyldig för sedan Högsta förvaltningsdomstolens avgörande den 26 juni 2014 är inte av det slaget som enligt praxis ansetts kunna motivera undantag från beskattning. Något skäl att anta att den i civilrättsliga processer medgivna skadeståndsskyldigheten skulle ha påverkat utgången i Högsta förvaltningsdomstolens mål finns inte. Ansökan om resning ska därför avslås.

BESLUT

Mål nr
1100–1103-15

Skäl att tillerkänna AA ersättning för kostnader i målen saknas. Yrkandet om ersättning ska således avslås.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Karin Almgren, Margit Knutsson, Thomas Bull och Per Classon.

Målen har föredragits av justitiesekreteraren Emma Holm.